

פירק כ"ט - יעקב "גונג" אר זכר אליו

1) פסוק א': "ויהי כי זקן יצחק, ותיכהן עיניו מראות". **אלם מה הערה מספר סאג אוקריא אר רש"י**

שמזיא אלס סיבוג: "ותכהן" - בעשנן של אלו (שהיו מעשנות ומקטירות לע"א) ד"א כשנעקד ע"ג המזבח והיה אביו רואה לשחטו בזאתה שעה נפתחו השמים וראו מלאכי השרת והיו צוכים וירדו דמעוניהם ונפלו על עיניו לפיכך כרו עיניו ד"א כדי שיטול יעקב את הזכרות. סיבה ו-**בעשנן** **אל נשור אליו שהיו מקטיבות אל"ס** - הווה

אלה אבנת - נסאן נמצאת בקומפיל אן נהיור עליוורת? האם אלסן מעלווכים? האם הניוני שיצק
עמד מלן המעבר ממס? ומה עם נשור אליו, הן לא נהיו עליוורת? - אלא שמכר בזר יצק מעדיל אל אראור סאג. (אפשר לזכר איתן על עליוורתן ומירשות סאקטיבי - בגייהן)

2- דמעות אל החלצים בעקידה - עזר

האם יתכן שיק עליו הדמעות השפילו עליו? - אלא שהעקידה מסמלת את העובדה שיצק הוא עולה

גמיחה, והעקידה הביאה את יצק לזרה כ"כ לזווה שהוא לא מסוגל להכיל כל.

אלה אבנת - מי מושג לעונבים או / מרמים אונג? - מי שיש או נטייה לכך. (דברק שגדה בביתו של אבן

מנהה את הממאים והענבים מרמוק ולכן מנהה את אופיו של אליו אמרקים. יצק גם נשוא כואה את עליו - לא כואה את הרוח שלו.

3- סיבוג יעקב ויטול את הזכרה - עגיד

דברכור יצק לא גמיים. הוא רוצה לזכר לפני אונג - מה הוא רוצה לזכר אנתו לא יודעים.

השורה אללה - הקדמת העיוורתן של יצק השורה אונג כל סיבוג לזכר הזכרה אל"כ.

ארישם על הווא: דברי יצק אליו - "ועשה לי מעלמים... ואולה בעזר גככך נפשי בטרם אמור" (ד')

2) **מה מקל יצק מעליו - ולס מה?** - יצק מקל מעליו סיבוג או מעלמים עכיל שייכר אונג כי הוא עומד אמור.

מתג אפסוק לרמנו על הווא נרשם פסוק נוסף -

דברי דברק על עליו איעק - "ועשה לי מעלמים ואולה ואזכרה לפני ה' לפני אונג"

3) **בלרברק מספר איעק מה שמכר יצק אליו - היא מוסיפה 2 מילים, מונג? (פסוק 5) לפני ה'**

מה יבול להיות לרברק השנה, לפי מילים אלו? שיצק רצה לזכר את עליו דברכר האבול.

אלאז את הננת - מה כולל דבר האבול - דבר האכיל, הנצל, ודבר אלול

4) **מאלו מילים דברי דברק איעק, אנו כואים שהיא יצלה שיעק לא ירצה לרמור את אביו? (הלעיקי):**

"ועתה בני שמע בקולי אעש אני מצוה אונג"

5) **מאלו מילים בערה אנו כואים שיעק מילא את דברי דברק אך אלא כזון? (פס' י"ד) "אלמו ולס**

אמו"

6) **יעקב אמר לרברק (פס' י"א):** "הן עשיו אחי איש שעיר - ואנוכי איש חלק. אזלי ימושני אבי..."

יעקב אינו מלה את העלס שמא אביו יצהה את קולו (ובחיות - שידל שאנשים שאינם כואים, מפתים

שמיעה מאוד מדויקת) מה (אולי) ניתן ללמוד מכך על צול קולם של יעקב ועליו? **צול קולם דומה**

בהמשך, כליצחק שאל את יעקב "מי אלה בני?" (פס' י"א) מה עונה או יעקב? (פס' י"ט) העניתי: "אנכי
עשיו כנזכר עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שנה ואוכלה מצידו לצבור גפרכני נפסק"
שאלו את הנניג - אם הייתי שואל אותך מי את? מה היית עונה? - תמי. ואיך זה היה נשמע המשנה
שך אם הייתי שואל אותך בסיטואציה שאת משקרת? המשנה הייתה הלושה וקצרה ביותר, כמה שפחות
אזכיר השך.

אזומת זאת

האם יעקב קיבץ בגשומה? לא. מה היה יעקב יכול לענות אם היה מושל שחא אביו יצוה את קולו? - כן
עשיו.

7) ממה מושל יעקב בפסוק י"ג? שאבא שלו ימשל אותו ויחלה שהוא יעקב ולא עשיו כי עשיו עזיר ולא כן
יקבץ קולה ולא ככה.

מה עונה או רבקה בפסוק י"ג? "עלי קולך בני" - הקולה שך גהייה עלי, אם יקולך אביך.

8) כיצד "הכיתה" רבקה את יעקב, אקראת כניסתו אל אביו? (ט"ו - י"ט)

רבקה אוקרת את בלגדיו של עשיו (חספסר אבנות שהיו או בלגדים מיוחדים אצו) היו או כמה סטים... היא
מחבישה את יעקב ולא ידיו וצווארו מחבישה עזכות של עינים על מנת איבוק גלעיל של עזכות.

9) רבקה אקרה " ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל הממדת עשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
הקטן. " - מצי"א מדו מכך שעשיו היה מאוד מבבד את יצחק אביו, והיה משבטו בלגדיו הטובים ביותר.

10) יצחק גמה על כן שיעקב מיהר מאוד לזוא. מה עונה או יעקב? ה' אלויקר עבר אי.

שאלו את הנניג - אם הייתי שואל אותך איך הספקת לעמוד כיכ מהיך את המבטן? מה היית עונה אי?

כזו הנניג יענו - הלטי אמבטן, אמבטי הכרה זמן, המבטן היה קו וכדומה. לא הכרה אנשים יגידו - ה'
עבר אי.

11) מיז אביו גשומה של יעקב, מעזכר השדו של יצחק והוא אומר (פסוק כ"א) בלשונך:

מעקבד אלי ואמשל אותך אצלך האם אלה בני עשיו או לא.

(כח) גשה נח וחמשך. חמר בלבו יחכה, חין דרך עשו להיות שם שמים שגור בפיו, וזה
חמר כי הקרה ה' חלקיד:

12) על פי רש"י, מה בגשומה של יעקב, עזכר את השדו של יצחק? - העובדה שבגך גשומה היה נוכח שם ה'

13) לפי זה, האם יצחק הכיר היטב את אופי בניו, אמרו שכלל לא יכל לראות? כן, הוא יודע שאין דרכו
של עשיו לדבר בצורה אמנות כזו.

14) ועוד: לפי זה, מה הפירוש "הקול קול יעקב"? - סגנון הדיבור הוא סגנון דיבור של יעקב

(חמה אין הכוונה במילים "הקול קול יעקב"? - צליל הקול)

15) האם יצחק בטוח שיעקב הוא עשיו, או האם הוא מתלבט? - יצחק מתלבט הוכיחי מלשון התורה: (פס' כ"ג)

"ולא הכירו, כי היו ידיו כידו עשיו אחיו לעיניו ויבכרוהו"

נהגיה כאלו הנה"ק כוונה למאז אדם שפועל במחשבתו על אדם אחר, הנה"ק מצוין שאם במפורש. כמו

ביוהודה ומאז: "ויחשבה לזונה". ופלי ומנה: "ויחשבה עלי לשיכורה" (שמואל א', א') [א"ז]

יצחק עדיין לא בטוח בזהותו של עסוי ולכן שואל את יעקב: (פס' כ"ד) "ויאמר אתה צה בני עסוי" מה עוננו או הפעם יעקב? אני ולא כן הפעם יעקב מקצר במחשבתו. אצוין לפני הנה"ק איך יעקב נצטרך ולא אומר "עסוי". כשיעקב עוננו אני הוא בעצם מבין שיצחק מושב ומתלבט ביחס לזהותו והוא נותן איצחק אהליט מה עשית.

אשאלו את הנה"ק מה היית עושה במקום כזה של התלבטות במקום יצחק? יצחק יכול היה לקרוא לאיזה עבד הוא ארבעה ושאלו לזהותו של יעקב.

אשאלו את הנה"ק - אמה יצחק לא מבדק? מה את מושב?

יצחק לא בודק אבד לזהותו ומבדק את יעקב. הוא מבין שהמהלך הוא מהלך אלוקי, הוא יודע שהוא לא יודע ובודק אבד.

16 נפיו בלשונך את הברכות שקיבל יעקב מיצחק. פרטי ודייקי! (כאילו הוא עסוי)

פס' כ"א: ברכות הארץ - שפע גשמי

פס' כ"ב: ה' כוח ומאכיל - יסוט על עמים רבים

2 מאי שיבדך אותך כדוך ומי שיקרא אותך יקוול

מה המסורת לברכות אלו?

ברכות פיזיות, ככנה 15

אם כולל את ברכת האבוא

17 מאלו מילים בפסוק איך את אומרת שיצחק לא התחיל על ברכתו, גם כשהתברר לו שיעקב כימה? "גם

כדוך יהיה", בנוסף בפרק כ"א, הוא יבדק מיצונו את יעקב בברכת האבוא!

18 מה מספר עסוי איצחק בפסוק איז? יעקב לנב ממני פלמיים, פעם אתך את ברכתי ופעם אתך את

ברכתי.

19 עסוי מבקש ברכה אחרת, ויצחק עוננו: "הן גביר שמתיו לך" (פס' א"ט). [לביד = אבוא]

לפי - מסביר שב מה שסייג לעבד שייך אכבו (אבוא), ולכן - מה יעילו אק הברכות?

ובנוסף, יצחק לא יכול לקול את יעקב כי מי שיקרא אותך יקוול, כפי שברכו.

20 מה כולל ברכת יצחק עסוי? (פרטי ודייקי) (אט-מ): יהיה או שפע גשמי והוא יהיה על חכבו, אך

מכבו יהיה גלוי באמיו, כאשר אמיו לא יעבד את ה' הוא ילכך עיו.

21 עסוי כוונה אהלוך את יעקב. מה עושה רבקה כדי למנוע זאת? (פס' מ"ב - מ"ו):

רבקה אומרת ליעקב שיבדך אבדן ארם, אך כדי ששאלך אהיה בריחה היא אומרת איצחק שהיא לא כוונה

לקרוא ליעקב אישה מבנות מ, כדי שיצחק יסוף את יעקב לקרוא אישה מאיפה שהביאו או אישה - מבדן

ארם.

פרק כ"א - סיום פרשת גולדות.

יצחק קורא אלקד ושולח אותו לבדן ארם, כדי לקרוא או אישה משם. לא יצחק יודע שזה ילקד, והוא נמנע או את זכר (האבות) = זכר אברהם)

מהו זכר (האבות?) א) פסוק ג' - זכר הנצל - "ויפרכ ויכרך והיית לקול עמים"

ב) פסוק ד' - זכר הארץ - "ולרשת את ארץ מגוריק."

האם יצחק התכוון למזכר זכר זה, או עובדה שהוא לא זכר את "עשיו = ילקד. האם יתכן לזכר (התאבלה בין הזכר?) (היזכר בחיובים שהיא הוסיפה?) כן, יכול להיות שהיא חשבה שעשיו יקבל את זכר (האבות).

23) עשיו ראה שיצחק שלח את ילקד למצוא אישה בחינן (וזיכר אותו שוב!!) והוא הבין "כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו". עם מי עשיו התמנה לזקנת סאק? אוקד או את בת דוגתו - ביהו של ישמעאל. האם הוא זכר את נשותיו הכאשונות? לא (מאיסו מילה בפס' ט' את אומדת סאק - ע = בנוסף) מי היו נשותיו הכאשונות? (פרק כו' א"ד) בנות מ: בוסת ויהודית.